

OBČINSKA ORGANIZACIJA ZKS

Ugotovitve o rekonstrukciji Tesovnikove ceste

Občani krajevne skupnosti Ježica se več let ukvarjajo z rekonstrukcijo Tesovnikove ulice. S svoje strani so naredili vse. Še več kot to, znali so opozoriti odgovorne ljudi, ki so med drugim tudi plačani za to, da nekatere njihove izjave (dokumentirane) stojijo trdno. Zavlačanje (beri zavajanje) je bil vzrok, da je osnovna organizacija Zveze komunistov zadevo obravnavala in sklenila, da da pobudo občinski konferenci Zveze komunistov. V ta namen je komite občinske konference imenoval posebno komisijo, ki naj razišče vzroke, na podlagi katerih bo opredelil politične odgovornosti posameznikov in predlagal občinski konferenci izrek vzgojno-političnih ukrepov.

Zaradi dokaj nenavadne problematike in zaradi poslednjega informiranja v celoti objavljamo ugotovitve komisije.

Prvi projekt za rekonstrukcijo Tesovnikove ulice je bil izdelan že leta 1967. V programu komunalnih del KS »Posavje« za leto 1975 je bila predvidena rekonstrukcija Tesovnikove ulice. Glede na to, da je bil v letu 1967 izdelan projekt zastarel, je bil naročen nov projekt. Občani niso soglašali s projektom (vprašanje širine ceste), zato je bila imenovana revizijska komisija, ki je ugotovila, da je projekt izdelan v skladu z zakonskimi določili. Glede na to, da je takrat stopil v veljavo tudi odlok o varstvenih pasovih vodovoda v Ljubljani in je za to območje zahteval izgradnjo meteorne kanalizacije, je bila s strani »Soseske« v aprilu 1977 naročena programska rešitev meteorne

kanalizacije po Tesovnikovi ulici in ureditev na področju Male vasi.

Po izdelavi lokacijske dokumentacije je v decembru 1977 »Soseska« zaprosila za izdajo lokacijskega dokumenta. Iz materiala, ki ga je pregledala komisija, je razvidno, da je spomladi 1977 »Soseska« pričela s sporazumnim pridobivanjem zemljišč za gradnjo meteorne kanalizacije in rekonstrukcijo Tesovnikove ulice. Pri tem ni dobila soglasja 16 lastnikov zemljišč.

Sledi vrsta zapisnikov, dopisov, zabeležk, itd. med KS Ježica, SKIS in »Sosesko«, kjer KS Ježica v glavnem sprašuje, kaj je vzrok zakasnitvi rekonstrukcije Tesovnikove ulice.

1. 8. 1978 je bil sestanek, katerega so se udeležili predstavniki IS SOB Bežigrad, SKIS in KS Ježice. Pomemben je sklep s tega sestanka, ki se je glasil: »Pred rebalansom proračuna SKIS v septembru je KS Ježica dolžna izvesti ponovno poizkus za podpis soglasij. SKIS oziroma »Soseska« pa mora pripraviti vse potrebno, da se uvede proti tistim, ki soglasij ne bi podpisali, razlastitveni postopek. Ta postopek izvede »Soseska«. Iz zapisnikov in dopisov po tem sestanku je mogoče zaključiti, da je KS Ježica naredila vse, da bi pridobila soglasja lastnikov zemljišč, vendar ji to ni uspelo. Dne 22. 9. 1978 je KS Ježica z dopisom obvestila SKIS, da sta svet in skupščina KS na svojih sejah prejela poleg ostalega še sklep, naj se takoj izvede postopek za pridobitev zemljišča in za razlastitev.

V novembru 1978 KS Ježica sprašuje med ostalim SKIS, ali

je uveden razlastitveni postopek.

V mesecu decembru sledi odgovor »Soseske«, kjer obvešča KS Ježico, da je za Tesovnikovo ulico v izdelavi delilni načrt. (Omeniti velja, da je bil delilni načrt takrat še naročen).

26. 1. 1979 je »Soseska« poslala KS Ježica »Program izvajanja gradnje in obnove kolektivnih komunalnih naprav«, kjer je razvidno, da je rok gradnje fekalne kanalizacije po Tesovnikovi ulici: 1. 7.-30. 8. 1979, rok gradnje meteorne kanalizacije: 1. 7.-30. 12. 1979, rekonstrukcije Tesovnikove ulice: 1. 9.-30. 12. 1979, nadaljevanje v letu 1980, rekonstrukcija Saveljske: 1. 5.-30. 8. 1979.

Komisija smatra, da je bilo takšno planiranje neodgovorno, saj tedaj še ni bil izdelan delilni načrt, ki je osnova za razlastitveni postopek, le-ta pa lahko traja tudi 2 leti.

31. 5. 1979, potem, ko bi se moral že izvajati plan, je KS Ježica poslala dopis SKIS, kjer sprašuje, zakaj se z deli še ni pričelo, prav tako pa v dopisu dvomi v realizacijo rekonstrukcije Tesovnikove ulice, (kot je predvideno v terminskem planu) ker ji je znano, da delilni načrt še ni izdelan. KS Ježica zahteva odgovor.

Iz maja 1979 je imela komisija na razpolago poročilo »Soseske« o realizaciji programa rekonstrukcij in novogradenj za prve štiri mesece leta 1979 in poročilo o realizaciji programa rekonstrukcije kolektivnih komunalnih naprav za prve štiri mesece leta 1979 v občini.

Nadalj. na zadnji strani

BO TEHNIKA PREMAGALA UMAZANIJU?

10. januarja so ljubljanski komunalci, natančneje povedano: delavci tozda Komunalna oprema, pred halo Tivoli prikazali letošnji proizvodni program komunalnih vozil. Pozornost številnih gledalcev sta vzbudila zlasti vozilo za odvežanje smeti »Sora«, ki s posebno nihajno ročico smeti stlači, jih pa ne zmelje, kot doslej, kar omogoča naknadno sortiranje odpadkov in vozilo za pometanje ulic, ki nastaja v sodelovanju z vzhodnimi Nemci. Sicer pa je bilo posebnih vozil za komunalne storitve kar precej, tako, da nam ni treba biti v skrbeh za čistejšo Ljubljano. Če bo seveda tudi kaj denarja.

M. PIRJEVEC

IZVOZNA PRIZADEVANJA TERMIKE

Čim manj uvoženih materialov

Letošnje leto bo bolj kot vsa druga posvečeno prizadevanjem za izvoz. Stanje, kakršno je sedaj, če bi se nadaljevalo, bi nas po besedah sekretarja občinskega komiteja ZK, Lojzeta Novaka, lahko pripeljalo do ekonomske odvisnosti od tujine. Kako je s temi izvoznimi prizadevanji, smo se hoteli prepricati v praksi, zato smo obiskali inženirja Petra Košoroka, vodjo uvoza in izvoza v Termiki.

Termika je stara trideset let, v šestih tozd in v delovni skupnosti skupnih služb je zaposlenih 2400 delavcev, proizvodnja zajema vse vrste izolacijskega materiala, od mineralne volne, plastičnih kitov, perlit, pa do poliestrskih snovi za avtomobilsko industrijo in gradbeno dejavnost. Pretežni del njihove dejavnosti je usmerjen v montažo vseh vrst izolacijskih materialov, kar kaže podatek, da se 350 zaposlenih ukvarja z neposredno proizvodnjo, čez 2000 pa z montažno dejavnostjo. Ob tem imajo po tozdih organizirane službe operativnega razvoja, na delovni skupnosti pa službo za elementarni razvoj.

Povpraševanje po njihovih izdelkih doma, kot v tujini neprestano narašča, zlasti v gradbeništvu. Milogrede lahko navedemo podatek, da v lanskem letu, pa tudi sedaj, nekaterih njihovih izdelkov enostavno ni bilo na domačem trgu. Inž. Košorok nam je pojasnil, da so proizvodnjo pravilno načrtovali. Zaradi energetske krize in varčevanja z energijo je povpraševanje po njihovih izdelkih tako naraslo, da jih je enostavno začelo primanjkovati. Tudi ni pričakovati bistvenega izboljšanja, saj imajo premajhne proizvodne kapacitete.

Načrtujejo gradnjo novih proizvodnih zmogljivosti. Tako bo tozdv Novem Marofu že v aprilu začel s proizvodnjo mineralne volne. Šele v letu 1982, ko bosta stekli še dve novi liniji bodo v stanju zadostiti vsem potrebam tržišča.

Lani so imeli čez 9 milijonov dolarjev realiziranega izvoza, od tega so izvozili za štiri milijone dolarjev izdelkov, ostalo pa so dobili na račun montažerskih storitev v tujini. Pri izvozu izolacijskih materialov so se pretežno usmerili na zahodno konvertibilno tržišče (Avstrija, ZR Nemčija, Italija, Švica, Francija, Grčija), izvažajo pa tudi v Bolgarijo, Madžarsko, Iran, Egipt, Indonezijo in še kam. Podobno je z izvozom storitev, kjer vedno nastopajo kot kooperanti velikih jugoslovanskih poslovnih združenj ali inženirirgov: Emone, Hidromontaže, Djura

Djakovića, Imgra. Kot ponudniki storitev za zdaj še nikjer niso nastopili samostojno. Zelo dobro pa sodelujejo z nemškimi in holandskimi pa tudi francoskimi partnerji, za katere opravljajo montažna dela doma po vsej zahodni Evropi in v nekaterih deželah afriške celine.

Pri tem seveda ne gre brez težav. Predvsem tri stvari jim povzročajo nenehne glavbole. Na prvem mestu je neustrezna pariteta dinarja, kjer kljub izvoznim premijam komaj ostajajo malo cenejši od ostalih evropskih ponudnikov. Drug problem so premajhne proizvodne kapacitete, ki jih bodo nekako zapolnili do konca leta 1982 in kot tretje, slaba organizacija železniškega ter cestnega prometa. Izdelujejo namreč zelo voluminozne materiale, kjer pri proizvodnji, kakršno imajo, že en delovni dan domala napolni vsa skladišča. Zato je nujen sprotni odvoz, kjer pa se kot rečeno včasih zatakne. Resneje so začeli v Termiki izvažati nekako leta 1969, ko so v Münchnu ustanovili firmo Termika Isolierbau, kjer je zaposlenih 54 visokokvalificiranih monterjev in je trije uradniki. Za razliko od zunanjetrogovinskih predstavništev, pomeni obrat v Münchnu odskočno desko za osvajanje zahtevnih zahodnih tržišč. Pri uvozu reprodukcijekega materiala, ki ga je v izdelkih Termike med 35 in 40 odstotki, se kaže usodna povezanost med uvozom in izvozom. To, in pa rezervni deli so sicer edino kar pri Termiki uvažajo, vendar je že to dovolj. Nenehno si prizadevajo, da bi v strukturi svojih končnih izdelkov zmanjšali delež uvoženega materiala in za letos bodo ta delež znižali za 5 odstotkov ob 25 odstotnem povečanju izvoza. Leta 1982, ko bodo končane in dograjene nove proizvodne zmogljivosti, se bo izvoz Termike povečal trikratno v primerjavi z lanskim letom.

Težave so tudi s premajhno stimulacijo delavcev, ki delajo na izvozu. Pojav je simptomatičen za celo državo, in težave zlasti zaradi miselnosti ljudi samih, ki tudi v tistih, ki se neposredno ukvarjajo z izvozom, vidijo zgolj uradnike in referente. Na pojav je pred nedavnim opozoril, tudi sekretar OK ZK Lojze Novak, ko je govoril o kadrovskih problemih v tovrstnih organizacijah. V Termiki dela neposredno na izvozu sedemnajst ljudi. Na vsakega od njih pride 13 milijonov dinarjev realizacije, za svoje delo pa nikakor niso ustrezno nagajeni. Na pravili bodo vse, da bi premagali zastarelo mentaliteto in ob pomoči občinske skupščine jim bo to zagotovilo uspelo.

Ob koncu bi kazalo omeniti še misel, ki jo je izrazil inž. Košorok: »Dobro je, da pospešujemo izvoz, toda ne za vsako ceno, sicer se bo zgodilo, da bomo osiromašili domači trg. Izvoz mora biti selektivni.« V primeru Termike to gotovo drži.

TADEJ BRATOK

iz delovnih organizacij

DINOS

V Dinosu so lani izdali 8 številčk internega glasila. V primerjavi z letom 1970, ko so začeli izdajati časopis, to ni veliko, saj so že takrat pripravili 7 številčk. Drugačno sliko pa dobimo, če gledamo obseg posamezne izdaje. Leta 1970 so izdali glasilo povprečno na devetih straneh, lani pa že na dvaindvajsetih.

Lani so natisnili povprečno 600 izvodov njihovega glasila, tako da ga je dobil vsak delavec in upokojenec, nekaj izvodov pa je ostalo tudi za druge interesente.

IMP

Tozdv Trata in tozdv Zastopstva sta v Št. Jakobu v Rožu na avstrijskem Koroškem ustanovila mešano podjetje IMP Metall GmbH. IMP je v ustanovni sklad vložil 76 odstotkov sredstev, ostalo pa so prispevali avstrijski družabniki, med njimi tudi posojilnica koroških Slovencev iz Št. Jakoba. Ob ustanovitvi podjetja je bil izdelan proizvodni in poslovni program, po katerem namerava IMP povečati svoj izvoz na zahodno evropska tržišča, obenem pa zmanjšati uvoz nekaterih reprodukcij materialov. Poleg tega bo novo podjetje v sodelovanju s tozdi Industrijskega montažnega podjetja izdelovalo instalacijske in regulacijske armature iz nerjavečega materiala za potrebe jugoslovanskega in tujih tržišč.

Odvoz smeti odslej dražji

Namesto 54 par zdaj 81 par za kvadratni meter stanovanjske in poslovne površine

Zbor združenega dela skupščine mesta Ljubljane je vendarle sprejel nove cene odvoza smeti, s katerimi se je vsaj za malenkost zmanjšal zaostanek na tem področju za drugimi jugoslovanskimi mesti. Odslej bomo za kvadratni meter stanovanjske površine plačevali

81 par, namesto 54 par, ki smo jih plačevali v preteklih dveh letih. V odstotno visoki podražitvi, ki pa v absolutnem znesku za posamezno stanovanje vendarle ne pomeni veliko, so skriti predvsem načrti za modernizacijo odlagalnišča smeti v mestu, pa tudi za izboljšanje

odvoza smeti. Dosedanja cena je namreč komajda zadoščala za osebne dohodke zaposlenih, za razširjeno reprodukcijo pa nikakor ne. Zdaj bodo lahko v kratkem kupili dve avto čisterni, ki bosta uporabni tudi za civilno zaščito, pričeli pa bodo tudi s konkretizacijo ideje o »tovarni odpadkov«, ki bo prenekatere surovino vrnila industriji, zmanjšano pa bo tudi onesnaževanje okolja.

SEJEM MODE

Sredi tega meseca so se na Gospodarskem razstavišču zaprila vrata za jubilejnim 25. sejmom mode, pod naslovom Moda 80. Na površini 15.000 kvadratnih metrov so razstavljale 503 delovne organizacije iz vse države. Še bi se našli razstavljalci, toda vse zmogljivosti Gospodarskega razstavišča so bile do zadnjega zasedene. Najmočnejše je bila že po tradiciji zastopana industrija modne konfekcije, v ospredje pa je prišla tudi proizvodnja metraškega blaga in ne nazadnje krznarska konfekcija, galanterija, manj pa čevljiarska industrija.

Kot vsako leto, sta Center za sodobno oblačenje in Društvo modnih delavcev Slovenije poskrbeli za ločeni modni reviji, s katerih je tudi naša fotografija.

TADEJ BRATOK